

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

Omid Delafrouz

Born 1982 in Tehran, Iran
Lives and works in
Stockholm, Sweden

Andréhn-Schiptjenko

Linnégatan 31, 114 47 Stockholm, Sweden
T: +46 8 612 00 75 / +33 1 81 69 45 67
info@andrehn-schiptjenko.com
andrehn-schiptjenko.com

Omid Delafrouz

Omid Delafrouz's work is concerned with associative processes, history and culture. He has made himself known for his detail-oriented drawings and digital printouts, filled with objects that mark specific time periods within popular culture. A fundamental idea for his work has been an attempt to express a period's zeitgeist. In his earlier work, he depicted people and places in his own surroundings with the same means and tools as the types of images his generation grew up with in the last two decades of the 20th century. This notion of capturing a zeitgeist, and his reinterpretation and revaluation of art historical motifs, expands in his recent work where a grand narrative of the 20th century is taking shape. Taking its departure from the epoch which poet Guillaume Apollinaire expectantly described as the "the time of fiery Reason", Delafrouz describes his current process as "a belated tasting of the bouquet of the 20th century" and an attempt to "in the tomb of the mouth" collect fragments of the past century's secondary aroma.

Omid Delafrouz (b. 1982 in Teheran, lives and works in Stockholm, Sweden) graduated from Malmö Art Academy in 2005 and finished his Master's degree at Valand School of Fine Art in 2007. He has previously exhibited at institutions such as Alingsås Konsthall, Alingsås, Sweden, Eskilstuna Konstmuseum, Eskilstuna, Sweden, Konsthallen - Bohusläns museum, Uddevalla, Sweden and Göteborgs Konsthall, Gothenburg, Sweden.

Recent Solo Exhibitions

- 2022** *Bouquet for a Day*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.
2017 *Omid Delafrouz*, Alingsås konsthall, Alingsås, Sweden.
2016 *The Lost Image*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

Recent Group Exhibitions

- 2015** *Vintersalong*, Strandverket, Marstrand, Sweden.
Samlarens blick - konst ur samtida samlingar,
Konsthallen - Bohusläns museum, Uddevalla, Sweden.
2013 *Love Explosion*, Göteborgs Konsthall, Gothenburg, Sweden.

Grants

- 2020** The Royal Academy of Fine Arts Young Artist Stipend (Vera och Göran Agnekils Stipendium för yngre konstnärer).
2014 The Swedish Arts Grants Committee, two-year grant.
2011 The Swedish Arts Grants Committee, one-year grant.
2009 Robin Mannheimer-stipendiet.

BOUQUET FOR A DAY

Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden, 2022

Omid Delafrouz has made a name for himself with his detailed pencil drawings and digitally processed prints filled with references to popular culture from the end of the 20th century. In his new exhibition at the gallery, Delafrouz presents paintings for the first time.

Delafrouz makes poetic interpretations of history, thus developing a comprehensive narrative of Europe from the Holocaust to the Cold War. Associative parallels are drawn between seemingly disparate areas such as political history and the space race, Greek mythology, poetry and art history, but also Formula 1 racing. Rhythmic similarities and recurring symbols indicate how our consciousness and imagery are connected in an interdisciplinary way.

An example of the method is the painting *Union Flag* where the viewer sees the remains of the Matisse work *Icare* from 1946, after Icarus has plunged into the sea. The remaining stars are strikingly similar to a broken EU flag with six stars (one for each

original member state), as a representation of a dream of Europe that has become fragmented.

The exhibition as a whole can be seen as an installation consisting of six paintings, where each work is infused with specific markers and references that link back to elements in the other exhibited paintings. Together, the works cross-fertilize each other and create layers of stories and meanings. Delafrouz himself describes the exhibition as a bouquet dedicated to "the sensible animal" or a "tasting of the secondary aroma of the previous century".

Omid Delafrouz
Installation view,
Bouquet for a Day,
Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden, 2022

Omid Delafrouz
Installation view,
Bouquet for a Day,
Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden, 2022

Omid Delafrouz
Installation view,
Bouquet for a Day,
Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden, 2022

Der du von dem Himmel bist,
Alles Leid und Schmerzen stillest,
Den, der doppelt elend ist,
Doppelt mit Erquickung füllest,
Ach ich bin des Treibens müde!
Was soll all der Schmerz und Lust?
Süßer Friede,
Komm, ach komm in meine Brust!

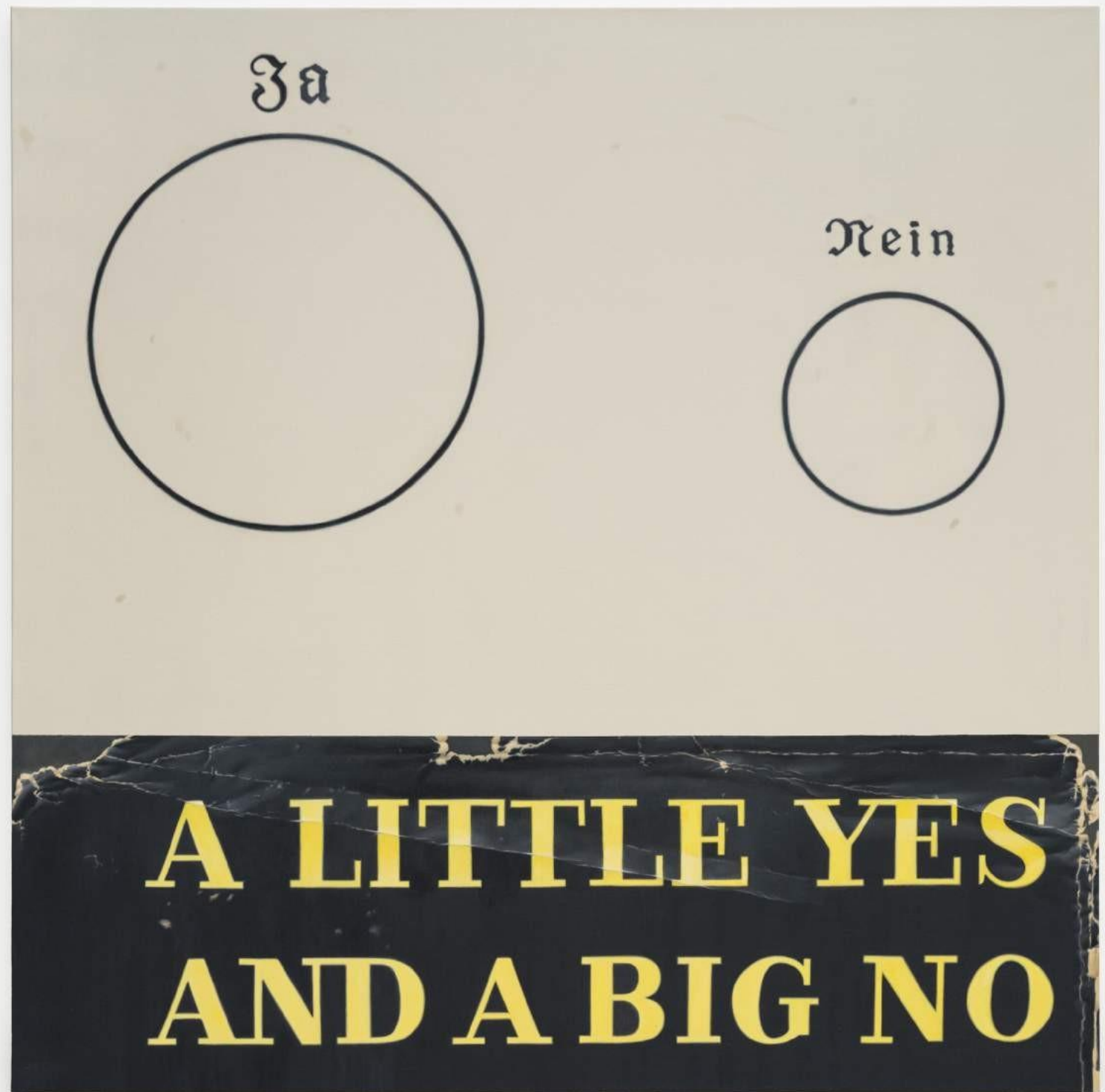
Omid Delafrouz

*Friede - Am Hang des
Ettersberg, 2021-2022*

Oil on canvas

150 x 150 cm

59 1/8 x 59 1/8 in.

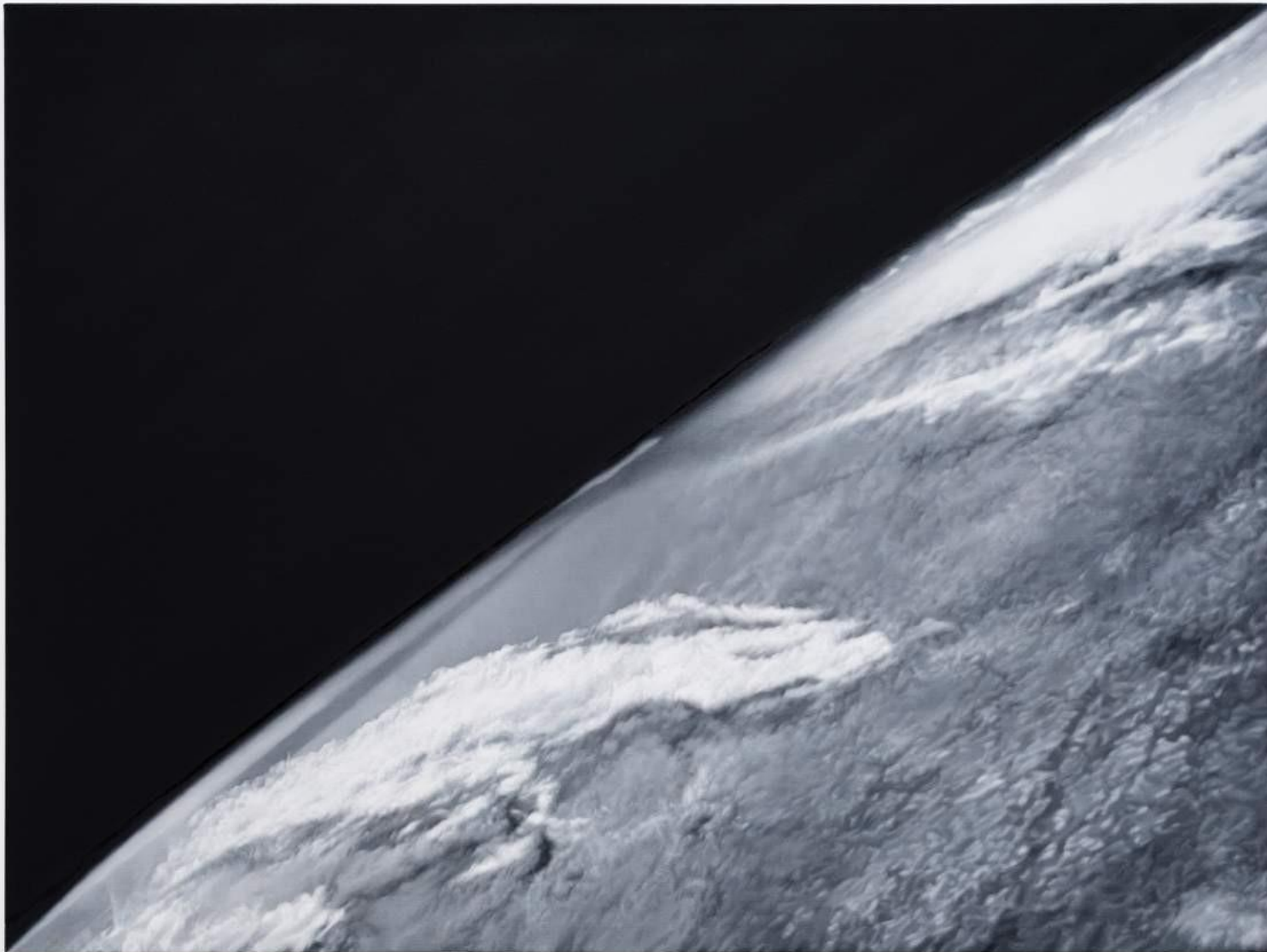
Omid Delafrouz

Groß' Yes 1946, 2021

Oil on canvas

150 x 150 cm

59 1/8 x 59 1/8 in.

Omid Delafrouz

Warning Flag 1946, 2021-2022

Oil on canvas

112 x 150 cm

44 1/8 x 59 1/8 in.

Omid Delafrouz

Mechanical Flag

1946, 2021

Oil on canvas

150 x 150 cm

59 1/8 x 59 1/8 in.

Omid Delafrouz

Plaisirs du Jeune Âge, 2021

Oil on canvas

150 x 150 cm

59 1/8 x 59 1/8 in.

Omid Delafrouz

Union Flag, 2021

Oil on canvas

213 x 167 cm

83 7/8 x 65 3/4 in.

Omid Delafrouz

Installation view, *Omid*
Delafrouz, Alingsås
konsthall, Alingsås,
Sweden, 2017

Omid Delafrouz
Installation view, *Omid*
Delafrouz, Alingsås
konsthall, Alingsås,
Sweden, 2017

Omid Delafrouz
Installation view,
Omid Delafrouz,
Alingsås konsthall, Alingsås,
Sweden, 2017

Omid Delafrouz

Installation view, *Omid Delafrouz*, Alingsås konsthall, Alingsås, Sweden, 2017

Omid Delafrouz
Installation view, *Omid*
Delafrouz, Alingsås
konsthall, Alingsås,
Sweden, 2017

Omid Delafrouz

Installation view, *Omid Delafrouz*, Alingsås konsthall, Alingsås, Sweden, 2017

Omid Delafrouz
Hemligheten / The Secret, 2011
Pencil drawing, digital print
157 x 218 cm
61 3/4 x 85 7/8 in.

THE LOST IMAGE

Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden, 2016

Omid Delafrouz has made himself known for his detail-oriented drawings and digital printouts which are packed with references from the 1980s and 1990s. In his new exhibition at Andréhn-Schiptjenko, Delafrouz continues his archaeological excavation of the history of the image itself, however, this time he leaves out the original drawing in order to only exhibit the end result: the scanned and digitally revised printout.

Each image is filled with objects that mark specific time periods within popular culture, each individual element refers to other parts of the work and together they create layers of meaning and narratives. The work *During the Ghostly Hour* serves as a good example of this method. An exhausted girl lies on a bed under a poster from the Moderna Museet exhibition *Hon* by Niki de Saint Phalle. It is the sleeping woman's history of motif, with the sleeping beauty in the middle, surrounded by record sleeves, art reproductions and stickers.

The large central piece in the exhibition - *Josef's Sleep* - is three meters long and two meters high.

This image is a reinterpretation and revaluation of the biblical motif of *Josef's Sleep*, which has been interpreted throughout the history of art by artists such as Rembrandt and Georges de La Tour and others. The image is meant to be a first key to the overall thematic scheme that structures all of Delafrouz's earlier works.

Omid Delafrouz

Installation view, *The Lost Image*
Andréhn-Schiptjenko, Stockholm,
Sweden, 2016

Omid Delafrouz
Installation view,
The Lost Image,
Andréhn-Schiptjenko
Stockholm,
Sweden, 2016

Omid Delafrouz

Installation view, *The Lost Image*
Andréhn-Schiptjenko, Stockholm,
Sweden, 2016

Omid Delafrouz
Installation view,
The Lost Image,
Andréhn-Schiptjenko
Stockholm,
Sweden, 2016

Omid Delafrouz
Installation view, *The
Lost Image*, Andréhn-
Schiptjenko, Stockholm,
Sweden, 2016

Omid Delafrouz

Installation view, *The
Lost Image*, Andréhn-
Schiptjenko, Stockholm,
Sweden, 2016

Omid Delafrouz
Installation view, *The
Lost Image*, Andréhn-
Schiptjenko, Stockholm,
Sweden, 2016

Omid Delafrouz
Installation view,
The Lost Image,
Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden,
2016

Omid Delafrouz
Installation view, *The Lost Image*,
Andréhn-Schiptjenko, Stockholm
Sweden, 2016

Omid Delafrouz

Installation view, *The Lost Image*,
Andréhn-Schiptjenko, Stockholm,
Sweden, 2016

Omid Delafrouz

Riket, 2016

Digital print mounted on
aluminium

113 x 161.5 cm

44 1/2 x 63 5/8 in.

Omid Delafrouz

Morgon i WinWin-gården, 2016

Digital print mounted on aluminium

161 x 220 cm

63 3/8 x 86 5/8 in.

Omid Delafrouz

Under spöktimmen, 2014-2016

Digital print mounted on aluminium

161 x 220 cm

63 3/8 x 86 5/8 in.

Omid Delafrouz

Men där det räddande växer, 2014-2016

Digital print mounted on aluminium

161.5 x 113 cm

63 5/8 x 44 1/2 in.

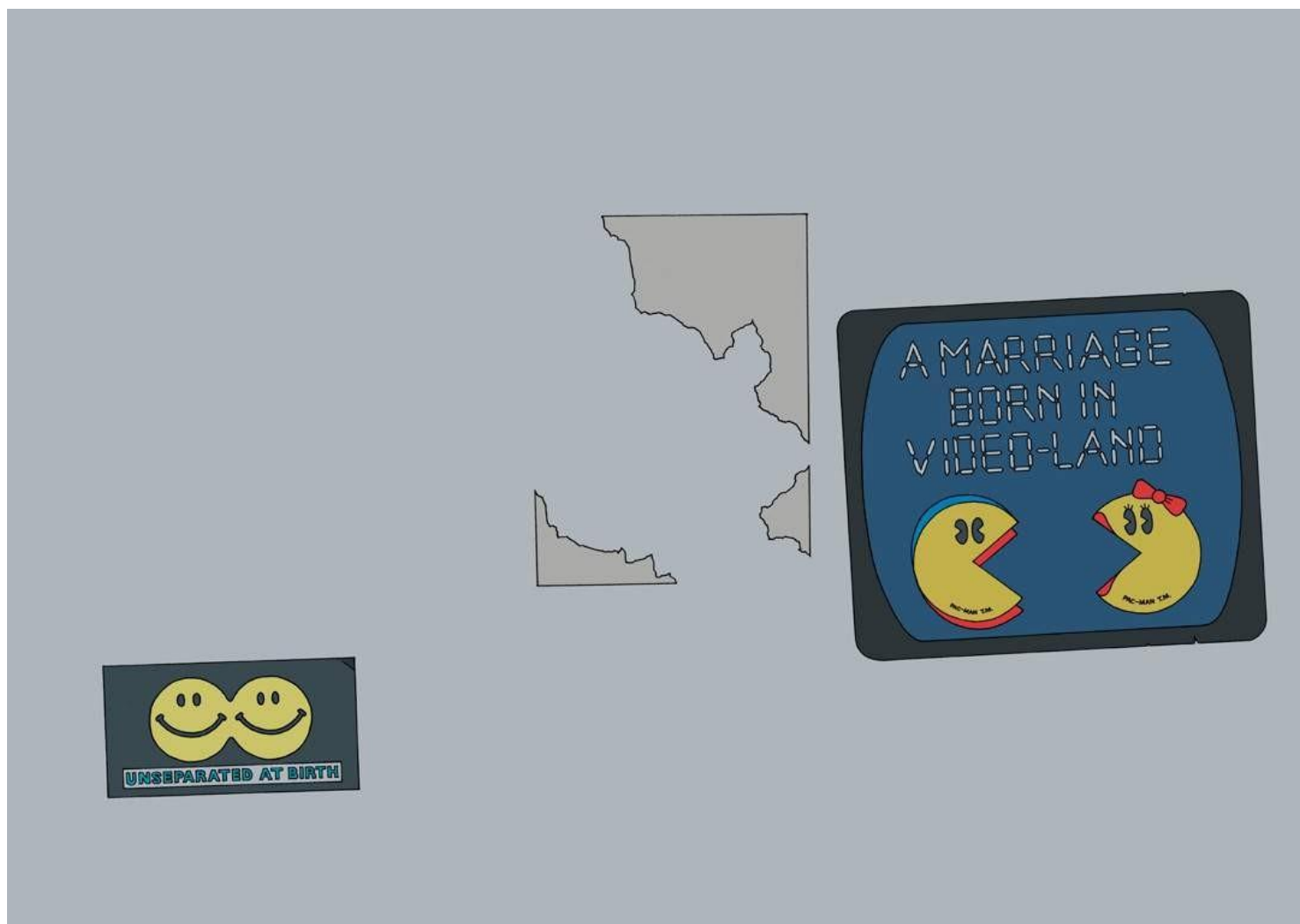
Omid Delafrouz

Den blomstertid nu kommer, 2014-
2016

Digital print mounted on
aluminium

111.5 x 155.5 cm

43 7/8 x 61 1/4 in.

Omid Delafrouz

Den förlorade bilden, 2014-2016

Digital print mounted on aluminium

48.5 x 65.7 cm

19 1/8 x 25 7/8 in.

Eskilstuna Konstmuseum

30 augusti – 2 november, 2014

Vernissage lördag 30 augusti

Invigningsceremoni kl. 13.00

Omid Delafrouz om utställningen *Väsen från Barnkammaren*:

Jag försöker förbereda en värdig självbild eller gravskrift för stämningläget i den kultur som jag vuxit upp i. Det är med andra ord till slut på tal om en "Monomyt"* i bildens traditionstyngda form. Något som tidigare alltså endast funnits inom litteraturens och filmens område. En Monomyt, som jag ser det, är ett poetiskt syftande verk som inom sig förbereder ett skyddande hem och en sista viloplats för den historia vilket den till sin form och följaktligen sitt innehåll är besläktad med.

För oss som vuxit upp under de sista åren av 1900-talet i en kultur besatt av bilder, yta, konsumtion, ger sig, vill jag påstå, stämninglägets rikedom alltså inte till känna och kan därför inte heller avkrävas sin mening i bättre form än stillbildens historiskt oförlösta spänning mellan yta och djup.

"En bild är inte en bild, utan ett embryo till en Bild." Jean-Luc Godard

Utmaningen blir att i spillrorna av den förlorade helhetsbild som vår kultur med tilltagande tydlighet blivit, försöka rädda något av den mening som vår bildhistoria förväntade sig av våra liv, men att göra det med just bilder. Varje bild jag gör handlar därför, genom ett tätt nätverk av på olika plan narrativt sammanlänkade visuella analogier, om vad bilden kan sägas handla om. I fotspåren av Konsthistorikern Aby Warburgs sista oavslutade, nästan helt bortglömda, projekt "Mnémosyne Atlas", vilket var det historiskt första försöket att tänka bildens historia med bild, friläggs nu bilden för att till slut kunna bli till sitt eget mysterium. Kulturen är i mina bilder därför en närmast, ja, fraktal plats där helheten, med små betydelsebärande variationer, ekar i detaljerna och vice versa, när de ungdomar som bebor dem genom ett seendets arkeologi, söker sig själva.

"Bildens skall komma i återuppståndelsens tid." Paulus

* Detta är ett ord som myntades av poeten James Joyce i hans sista diktverk *Finnegans Wake*. Termen var en av ett oöverskådligt antal ord han använde i verket för att definiera verket med. Den första *Finnegans Wake*-forskaren Joseph Campbell tog sedan vara på denna term och grundlade forskningsgrenen komparativ mytologi med den, en forskning som gick ut på att se strukturlikheterna mellan världens alla mytologier. Men, i min användning av ordet går jag tillbaks på Joyce ursprungligt öppna definition, eftersom Joyce, bättre än Campbell, insåg att det inte bara är likheterna som är viktiga i det historiska materialet, att olikheterna är lika betydelsebärande för en värdig läsning.

Omid Delafrouz

Blue Eyed Signreading,
2012

Digital print

39.5 x 56.5 cm

15 1/2 x 22 1/4 in.

Omid Delafrouz
Strained Friendship, 2012
Digital print
39.5 x 56.5 cm
15 1/2 x 22 1/4 in.

THE END

Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden, 2011

Omid Delafrouz builds his images through a meticulous process. The images are charged with markers of this day and age and more specifically to the young generation that grew up during the last twenty years of the 20th century - in a popular culture obsessed with images, surface and consumption. His detailed images are filled with various references to this time, where every individual element relates to other parts of the work and jointly create layers of meanings and narratives.

A fundamental idea for Delafrouz's work is an attempt to express the zeitgeist of a particular era. He depicts people and places in his own surroundings with the same means and tools as the types of images that his generation grew up with.

"Consequently, my work bears an affinity to those of the dominating figures of the classic Pop art; Roy Lichtenstein, Patrick Caulfield and, in later years, Julian Opie. But if one, like me, sees classic Pop art as a big party where artists and galleries were busy celebrating their commercial

triumphs, I see my own work as the morning after the party when Pop art wakes up in confusion and hung over and, despite Hölderlin's grim words: "We are a sign without interpretation", dare ask itself: What happened? Where are we? What shall we do?"

- Omid Delafrouz

Omid Delafrouz
Installation view, *The End*, Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden, 2011

Omid Delafrouz
Installation view, *The
End*, Andréhn-
Schiptjenko, Stockholm,
Sweden, 2011

Omid Delafrouz
Installation view, *The
End*, Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden, 2011

Omid Delafrouz
Installation view, *The
End*, Andréhn-
Schiptjenko, Stockholm,
Sweden, 2011

Omid Delafrouz

Installation view, *The
End*, Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden, 2011

Omid Delafrouz
Installation view, *The
End*, Andréhn-
Schiptjenko, Stockholm,
Sweden, 2011

Omid Delafrouz

Installation view, *The
End*, Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden, 2011

Omid Delafrouz
Installation view, *The
End*, Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden, 2011

Omid Delafrouz

Installation view, *The End*,
Andréhn-Schiptjenko, Stockholm,
Sweden, 2011

Omid Delafrouz
Installation view, *The
End*, Andréhn-
Schiptjenko, Stockholm,
Sweden, 2011

Omid Delafrouz

Den ensamme skejtaren /
The Lonesome Skater, 2010

Pencil drawing

157 x 218 cm

61 3/4 x 85 7/8 in.

Omid Delafrouz
Den ensamme skejtaren / The Lonesome Skater, 2010
Digital print
157 x 218 cm
61 3/4 x 85 7/8 in.

Omid Delafrouz

Detail from *Den ensamme skejtaren /*
The Lonesome Skater, 2010

Digital print

157 x 218 cm

61 3/4 x 85 7/8 in.

Omid Delafrouz

Detail from *Den ensamme skejtaren* /
The Lonesome Skater, 2010

Digital print

157 x 218 cm

61 3/4 x 85 7/8 in.

Omid Delafrouz
*Hemligheten / The
Secret*, 2011
Pencil drawing,
157 x 218 cm
61 3/4 x 85 7/8 in.

Omid Delafrouz
Hemligheten / The Secret, 2011
Digital print
157 x 218 cm
61 3/4 x 85 7/8 in.

Omid Delafrouz

Detail from *Hemligheten / The Secret*, 2011

Digital print

157 x 218 cm

61 3/4 x 85 7/8 in.

Omid Delafrouz

Gåvan / The Gift, 2011

Pencil drawing

113 x 157 cm

44 1/2 x 61 3/4 in.

Omid Delafrouz
Midsommardröm / Midsummer
Dream, 2011
Pencil drawing
156 x 206 cm
61 3/8 x 81 1/8 in.

Omid Delafrouz

Midsommardröm / Midsummer

Dream, 2011

Digital print

156 x 206 cm

61 3/8 x 81 1/8 in.

Omid Delafrouz

Solförmörkelsen / The Solar Eclipse, 2010

Pencil drawing

148 x 106 cm

58 1/4 x 41 3/4 in.

Omid Delafrouz

Detail from *Solförmörkelsen / The Solar Eclipse*, 2010

Digital print

148 x 106 cm

58 1/4 x 41 3/4 in.

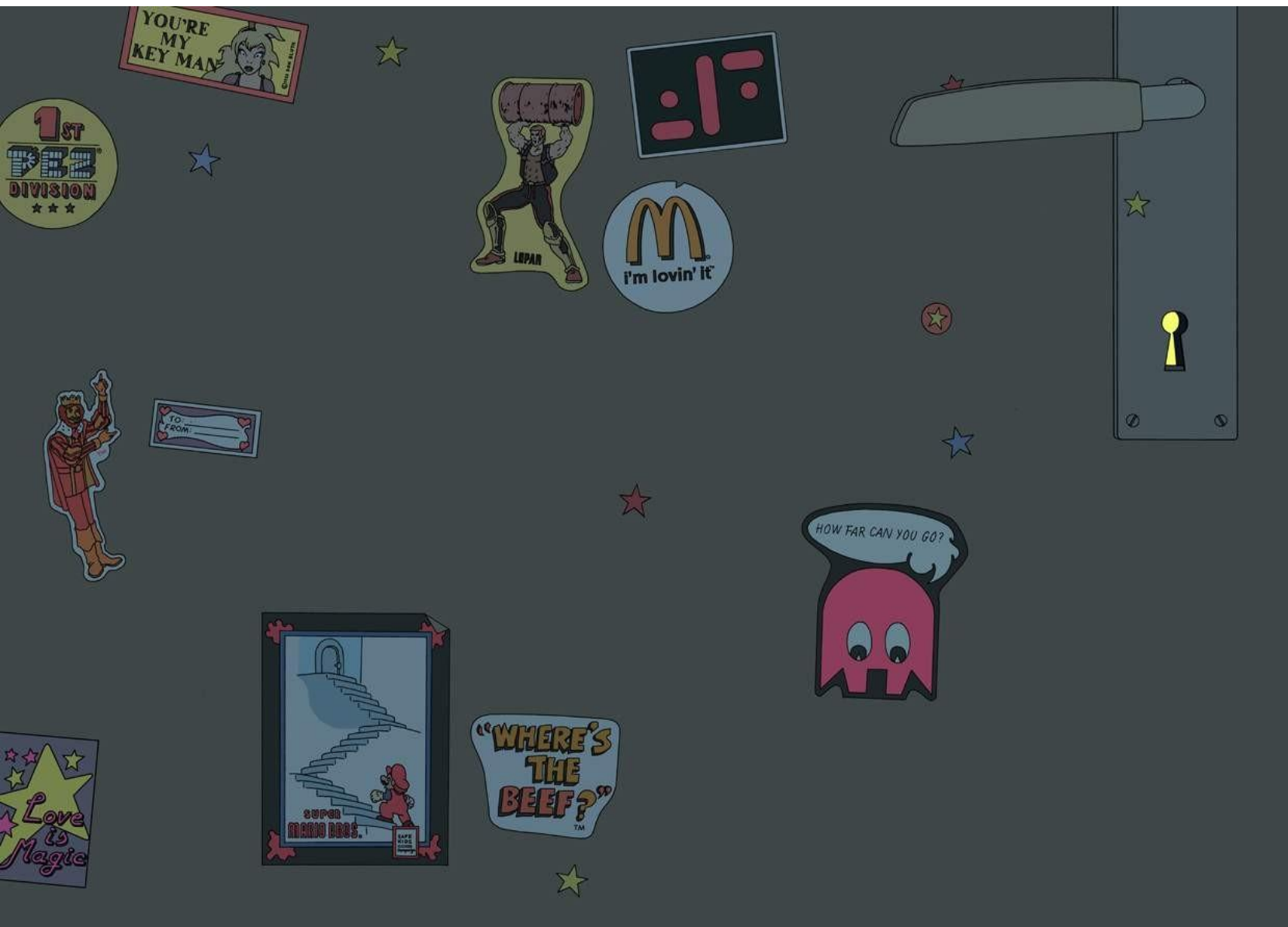
Omid Delafrouz
Nyckelns stjärntecken
/ The Key's Fate,
2011

2011

Pencil drawing

61.5 x 84.5 cm

24 1/4 x 33 1/4 in.

Omid Delafrouz

Nyckelns stjärntecken /

The Key's Fate, 2011

Digital print

61.5 x 84.5 cm

24 1/4 x 33 1/4 in.

KONST | RECENSION

Uppsluppna utforskningar på Stockholms gallerier

UPPDATERAD 06:38 PUBLICERAD I GÅR 11:11

Stanley Whitneys målningar på Galerie Nordenhake Foto: Carl Henrik Tillberg

Vårsäsongen har startat på Stockholms gallerier. Sebastian Johans ser flera utställningar där konstnärerna inventerar sina verktygslådor, med såväl lekfullhet som allvar.

Läs senare

Galleriutställningar i Stockholm

Alexander Tallén. Linnea Rygaard

Cecilia Hillström Gallery. Visas tom 19/2

Stanley Whitney

Galerie Nordenhake. Visas tom 19/2

Sara Möller. Mårten Medbo. Ingela
Håkansson Lamm. Tom Hedqvist

Bergh Gallery. Visas tom 19/2

Omid Delafrouz

Andréhn-Schiptjenko. Visas tom 19/2

Alexander Tallén, "Running towards nothing", 2022 Foto: Cecilia Hillström gallery

Det kan mycket väl sitta i betraktarens öga, men när Stockholms galleriscen inleder ännu en säsong präglad av den eviga pandemin tycks många utställningar handla om att syna konstens grundförutsättningar och söka en nollpunkt att utgå ifrån.

På Cecilia Hillström Gallery har exempelvis Alexander Tallén i utställningen "Running Towards Nothing" fyllt ett högt podium med porslinsfiguriner, där merparten av de fint modellerade gestalterna tycks låsta i ett vardagligt ögonblick av väntan. I titelverket promenerar en ung man med hipstermössa med famnen full av pinnar. Ett annat verk visar en rudimentär koja och kanske är mannen på väg till ett pågående bygge, eller också hoppas han dra i gång en värmande brasa. Framåt kommer han emellertid inte.

Talléns nästan uteslutande unga män bär apor, gosedjur eller går med hundar. Leken som antyds kunde ange en ovilja att famna vuxenheten, men tycks så befriad från lust att slaget sannolikt redan är förlorat.

I utställningens kanske bästa verk står en glämsig man med uppgivet anlete bredvid en soptunna och ett staket. I den ena handen håller han en cigarett, i den andra en påse skräp. Ännu en dag, ännu en soppåse, ännu en

cigg. Den mycket träffande titeln lyder "Been through this before" och vore det inte för att mannen bär en apa på sin ena axel vore igenkänningen total.

Alexander Tallén, "If there is something", stengods, 2022. Foto: Cecilia Hillström gallery

Tidigare har Tallén främst sysslat med självporträtt. Nu är blicken lyft, vilket ger figurinerna en mer relevant samtidskänsla.

I rummet bredvid hänger Linnea Rygaards "Cycle of the warewolf", som också visar ett nytt steg i konstnärskapet. Precis som tidigare är Rygaards måleri sysselsatt med ett arkitektoniskt språk, men motiven befinner sig längre ifrån en faktisk arkitektur och drar mot en mörkare stämning.

Lite som om de drabbats av "weltschmerz", en uppgivenhet inför vad den fysiska världen kan erbjuda, och beslutat sig för att se över sina redskap i ett mer autonomt måleriskt sammanhang.

Något liknande hittar man hos den amerikanska giganten Stanley Whitney i utställningen "Homeing 1: Works on paper" på Nordenhake. Whitney har det senaste decenniet fått ett senkommet och välförtjänt genombrott för sina abstrakta, ofta stora och mycket färgrika målningar där kvadratiska fält bildar inexakta rutmönster som inte går att ta in i ett ögonkast, utan kräver ett långsamt, snudd på hypnotiskt betraktande.

Linnea Rygaard, "It", akrylmålning på Cecilia Hillström gallery Foto: Cecilia Hillström gallery

Målning av Stanley Whitney på Galerie Nordenhake Foto: Carl Henrik Tillberg

Motiven känns igen, likaså färgerna och det envetet utforskande anslaget samt prövningen av likartade motiv. Men formaten är små, bakgrunderna en uppsjö olika papper och färgerna krita, blyerts, vattenfärg och gouache.

Det är som att stiga in i konstnärens skissblock.

Nivån är visserligen mer ojämn än i konstnärens större måleri, men i gengäld är det roligt att se hur han prövar sig fram inom sitt etablerade formspråk, som om han inventerade verktygslådan. Det är omöjligt att inte bli uppsluppen i sällskap av Whitney.

En prövning av de etablerade uttrycken finns också hos de tunga formgivarna Ingela Håkansson Lamm och Tom Hedqvist, som i var sin presentation på Berg gallery visar verk som i största enkelhet synar sina grundvalar.

Färg möter färg, form möter form. I de omgivande rummen visas Mårten Medbos undflyende keramiska former och en tät materialrik installation av Sara Möller, som bägge bidrar till att helheten inte blir för stillastående.

Bild 1 av 2 Ingela Håkansson Lamms utställning "Alla bitar faller på plats" på Berg gallery.

Foto: Jean-Baptiste Béranger/ Berg gallery

En lika underhållande, men allvarligare, jakt på nollpunkten hittar man på Andréhn-Schiptjenko, där Omid Delafrouz i utställningen "Bukett för en dag" gör ett antal omläsningar av historien i jakt på nya startblock.

Delafrouz har i drivna teckningar tidigare varit upptagen av generationsmarkörer men nu är det mänsklighetens stora rörelser som lyfts i måleri. Tredje rikets röstsedlar, ett träd i Buchenwald, en antik vas, en barnteckning av Rimbaud, människans första fotografi från rymden och Matisses nötta klassiker "Icare" hör till det som erbjudit material och motiv i en utsökt serie analogier, som dessutom med föredömlig pedagogik presenteras i ett kompendium.

I Delafrouz version av "Icare" är den centralt placerade siluetten av människa avlägsnad, och det som återstår är enbart den starka blåa färgen och ett antal spretiga gula stjärnor – som en brutalt uppriktig sampling av den europeiska gemenskap som EU:s flagga representerar.

Mänskligheten har nått en slutpunkt många gånger, tycks Delafrouz konstatera. Kanske är det äntligen dags att börja på ny kula.

Vy från Omid Delafrouz utställning på Andréhn-Schiptjenko, till höger "Union flag".
Foto: Jean-Baptiste Béranger. Courtesy konstnären och Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Paris.

Alingsås Tidning

Foto: LEONORE NORDIN

Omid Delafrouz ställer ut på Konsthallen i Alingsås. Vernissage är idag, lördag.

Omid Delafrouz på Konsthallen

PUBLICERAD: 4 FEBRUARI, 2017 KL 05:30

ALINGSÅS

Vad är en bild? Det är en av de frågor som Omid Delafrouz försöker besvara med sitt konstnärsskap. I dag lördag är det vernissage för hans utställning på Konsthallen.

– Jag visar, enkelt uttryckt, bilder om de bilder jag vuxit upp med, säger han

Alingsåsbördige Omid Delafrouz talar eftertänksamt om sina konstverk. Då och då lägger han in en kulturell referens. Han nämner bland annat poeten Novalis, regissören Jean-Luc Godard och författaren James Joyce.

– Kulturen som sådan är ett spegelkabinett där allt ekar, med små betydelseförskjutningar. På de här bildytorna försöker jag synliggöra återkommande sätt att gestalta vissa situationer, säger Omid Delafrouz.

Djupa resonemang

Fast jag är – vill jag i alla fall intala mig – hyfsat bevandrad i konst och kultur är det inte lätt att hänga med i resonemangen. Men egentligen är det ganska enkelt, menar Omid. På frågan om "folk kommer förstå vad han menar", svarar han:

– Ordet förstår är taget från kunskapsteorin och filosofin. Därefter har det importerats till det konstnärliga fältet, där jag inte tycker att det hör hemma riktigt. Men en central upplevelse med bra konst tror jag är just att inte förstå.

Du menar att man inte behöver förstå, bara uppleva?

– Precis. Jag tänker på Novalis formulering: "Lessing såg för skarpögt på tillvaron och miste därvid känslan för den oklara helheten".

Läs hela artikeln i lördagstidningen:

- Åtta stora, detaljerade verk
- Fullt av referenser
- Så jobbar Omid

Bilder med eget medvetande

Av Katia Miroff

The Lost Image

Andréhn-Schiptjenko, Stockholm
25. februari - 2. april 2016

Omid Delafrouz, *Under spöktimmen* (detalj), 2014–2016.

Omid Delafrouz gör digitala printar i stort format som för tankarna till tecknade serier med detaljerade bilder. Ändå är det inte frestande att tala om Pop, ironi eller andra välanvända begrepp. Delafrouz utställning på Andréhn-Schiptjenko i Stockholm visar barn eller unga människor i vardagliga miljöer. Alla gestalter verkar sitta tysta, upptagna av någon inåtvänd aktivitet. Dramatiken i scenerna är utan höjdpunkter, istället finns där ett lakoniskt, jämngrått djup.

Delafrouz är utbildad vid Malmö konsthögskola och Valand i Göteborg på 00-talet, och hans bilder är fyllda av det som är typiskt för oss som växte upp under 80- och 90-talen. De visar sådant man känner igen – men också sådant som ofta används för att illustrera vår generation. Teckningarna är strösslade med mer eller mindre tydliga referenser. I en bild sitter två barn bredvid varandra med varsin plastfigur framför sig. Hennes är en Barbiedocka, hans är en actionfigur (som de kallades).

Omid Delafrouz, *Men där det räddande växer*, 2014–2016.

Böckerna är med överallt: *Barna Hedenhös*, *Barnens lexikon*, *Den oändliga historien*. Barnkulturen följer med upp i åldrarna, och blandas med mer sexualiserad populärkultur. Det största verket i utställningen, *Josefs sömn*, visar en ung man i keps som sitter i en soffa med en ölburk i handen. I loftsängen ovanför ligger en tjej i trosor och sover. Det är en trång, stökig lägenhet, med en askkopp på tv:n och en tröja med Pacman-tryck på en stol. Här finns MAD-tidningar och Disneyfilmer, liksom en bild av en naken kvinna på väggen.

Detaljer i rummets inredning fungerar som mindre direkta, men ändå effektiva referenser till en förgången tid, en viss stämning. Jag känner igen en byrå, och har minnen kopplade till att persiennen hänger just på det sättet. Delafrouz bilder fungerar i det avseendet som fotografier, men de har en koncentration som gör dem mer intensiva.

Personerna är omgärdade av kulturen, sin tid, och det som håller dem där är bilderna och bilderna av bilderna, som äter sig in i medvetandet trots att de från början är för tillrättalagda för att säga något överhuvudtaget. De blir i efterhand illustrationer av tidsandan, som förpackningarna och reklamen. Men hos Delafrouz blir vi uppmärksammade på det ytliga i tanken om det tidstypiska. Referenserna påminner om att bilden här, eller livet då, inte är likställda med rekvisitan, med det typiska.

Här finns en avsedd nihilism som skiljer sig från det nihilistiska resultatet av känslöyttringar och nostalgiska verklighetsskildringar i mer säljande kultur. Delafrouz bilder erbjuder en nollpunkt som gör motstånd mot mängden bilder. De lyckas faktiskt vara en annan slags bild, men att förklara hur skulle kräva precis den typ av skildring eller förklaring som de gör upp med. De har en tyst intensitet där minnena, rekvisitan och de färdiga formerna mals ner. Det blir ett slags hyperbilder, som om de själva hade ett medvetande.

Omid Delafrouz, *The Lost Image* (installationsvy), Galleri Andréhn-Schiptjenko.

PUBLICERAD 04 MARS 2016 AV MAGNUS BONIS

John Sundkvist, Omid Delafrouz och Elisabet Oscarsson

Vid ett första ögonkastet tycks John Sundkvists och Omid Delafrouz bilder utgöra varandras motpoler. Sundkvist målar abstrakt och i små format medan Delafrouz arbetar med stora digitala utskrifter föreställande interiörer. Den ene är verksam i en urgammal teknik, den andre använder den allra senaste teknologin. Men hur stora är skillnaderna mellan dem, egentligen? Och spelar det idag någon roll om en bild är abstrakt eller föreställande? Har vi inte för länge sedan lärt oss att allt i grund och botten är en konstruktion?

John Sundkvist

Sundkvists nedtonade målningar på APA Gallery är byggda av oregelbundna former som är tätt placerade bredvid varann. De små färgfälten framträder i blekt mättade klanger och bildar sammankopplade band där varje form hänger nära samman med de intilliggande. Kompositionerna framstår som resultatet av både slump och noggrann planering; som en sorts avlyssnade infall, reaktioner på bildens behov. Sundkvists tidigare målningar täcktes helt av liknande färgformer som nu har dragit sig tillbaka till mitten av bilden, omgivna av en vit eller gråtonad rymd. Målningarna påminner om en sorts föremålslösa stilleben, eller ett arrangemang av abstrakta element.

Delafrouz bilder på Andréhn-Schiptjenko är däremot översållade med andra konsthistoriska blinkningar och populärkulturella referenser, ett slags byggstenar med en smygande betydelse, som omger de lojt tillbakalutade eller sovande personer han framställer. I början ligger människorna i fokus när jag betraktar bilderna, men de sjunker så småningom undan för alla raffinerat utplacerade markörer. Efter ett tag står det klart att det är de symboliska detaljerna som berättar något om barnen eller de unga vuxna som befolkar bilderna. Seriefigurer, dataspel, Törnrosa och affischen från den legendariska utställningen "Hon" på Moderna museet; allt detta och mycket, mycket mer formar och påverkar de till synes ovetande personerna. De är så insvepta i sina inre drömbilder att de inte registrerar sin omgivning. Delafrouz skapar en visuell rundgång mellan människor och ting som verkar omöjlig att bryta. Bilden fixerad som en tidskapsel.

Omid Delafrouz

Så vad är det då som gör att jag omedelbart uppfattar förenande drag mellan Sundkvist och Delafrouz? Ja, det beror inte på bildernas "motiv", det inte det vi ser i dem som binder dem samman. Deras beröringspunkter får istället sökas i uttrycket. I bildernas verkan. Och här talar Sundkvist och Delafrouz besläktade språk, inte bara genom hur färgskalorna överlappar varandra, utan, kanske mer betydelsefullt, genom hur deras respektive bilder präglas av en sorts omsorgsfull redovisande stil. Bilderna radar upp sina beståndsdelar, den ena efter den andra, i ett försök att vara så tydlig som möjligt. Men samtidigt för bilderna med sig en känsla av inneslutning, som om de befann sig på andra sidan av en tunn film. De utstrålar på samma gång intim distansering och allvarsam lekfullhet.

Elisabet Oscarsson

Om man söker en kontrast till den balanserade stramheten hos Sundkvist och Delafrouz kan man med fördel betrakta Elisabet Oscarssons rinnande och genomlysta målningar på Galleri Gunnar Olsson. Hennes eruptiva färgexplosioner lägger sig visserligen nära både Monet och Twombly, men sämre förebilder kan man ju använda sig av. Oscarssons flödande fläckar i undersköna gröna och blå kulörer bygger speglingar och vattenytor. Hon förför med sin impulsivt målmedvetna hantering av färgen i kombination med sina rastlöst tecknade linjer. Men det som imponerar mest är hur säkert hon behärskar både små och stora format. Oberoende av storlek visar Oscarsson fram en gestaltning präglad av djup koncentration. Denna visuella förtätning har hon gemensam med Sundkvist och Delafrouz.

Magnus Bons

www.omkonst.com:

Kärleksexplosion på Göteborgs Konsthall

Love Explosion, Göteborgs Konsthall, 14/6 – 18/8 2013

Text: Berit Jonsvik

© Bo Melin

© Jonathan Josefsson (vä) © Ulla Hammarsten McFaul (hö)

© Nina Bondeson

Det finns samlingsutställningar och så finns det

Samlingsutställningar. Spännvidden är stor och går från oengagerat hopsatt hopkok till akademiskt teoretiskt distanserat curatorstematik. Å andra sidan finns det Samlingsutställningar curerade från hjärtat, där verken samverkar, samtalar och fyller även svåra utställningsrum med energi. Love Explosion är en sådan.

Curatorerna Ola Åstrand, konstnär, och Mikael Nanfelt, konsthallschef, har bjudit in tjugosju konstnärer från olika generationer och skilda konstnärsfält. Alla bor och verkar i Göteborg och har särpräglade konstnärskap. Ola Åstrand formulerar idéerna kring utställningen i sin curatoriska text: *Att tänka icke-kommersiellt, systemkritiskt, närodlat och inkluderande är absolut nödvändigt i dessa tider när konsten håller på att marginaliseras och tappa sin uppgift som bärare av ett slags humanistisk anda.*

Redan vid entrén tvingas besökaren in i konsten rent fysiskt och måste kliva in genom det stora gapet i Bo Melins självporträtt för att nå utställningsrummen.

Väl inne möts man av en lätt anarkistisk anda i det stora rummet. På ett podium tillkännages det att detta är en *Tillfällig mötesplats för byrackor*. Där kommer konsthallen att anordna samtal och diskussioner om konst.

En skottkärra full med sand, tillhörande palm och ett punkterat hjul (Mattias Norström *All inclusive*) samsas med en graffitimatta från tak till golv (Jonathan Josefsson), som i sin tur rullats fram till fem TV-skärmar, rabblande tyska prepositioner (Dana Sederowsky). Eva Dahlins djur i formalin möter Sara Lännerströms gamla återskapade torp. Det är roligt och tankvärt, om än vildvuxet. Respektlöst på ett respektfullt sätt.

© Dana Sederowsky © Sara Lännerström

© Omid Delafrouz

© Joseфина Posch

© Sofia Ånghede

Några mindre rum i rummet ger möjlighet till ett mer enskilt möte med installationerna. I det innersta rummet har Nina Bondeson sitt svarta hus med text och bilder *Ur den självärde lingvisten Jeremy Adagios dagbok*, den svarta humorns befästning.

Två av konsthallens mindre rum är mörklagda och mer sammanhållna. Det ena visar Joseфина Posch och hennes installation: två människokroppar hängande i ett rum av persienner. Hon samspelar med butohdansaren Frauke, som visar en video om en performance. Mellan dessa kroppar finns Sofia Ånghedes fotoserie, *Den andra dimensionen*: rörliga ljuskällor avslöjar kroppar i mörker.

Det andra rummet upptas av Mandana Moghaddams video *Exodus*. Några resväskor guppar i vågorna och långt bort skymtar horisonten. Väskorna trycker sig intill varandra, söker trygghet i sin utsatta position på havet. Det är en bedövande vacker video med ett mörkt innehåll, om flyktingar och deras utsatthet.

Love Explosion är en samlingsutställning orkestrerad på fri hand, djärv för att vara på en kommunal institution och upplevs därför befriande. Tilläggas bör också att titeln Love Explosion är en hälsning och en hyllning till det göteborgska kultbandet med samma namn.

Göteborg 2013-06-24 © Berit Jonsvik (text och foto)

© Frauke

© Mandana Moghaddam

© Gustav Sparr

© Nilofar Kosheshi

Göteborgs Konsthall | Omkonsts startside

Dela med andra |

KOMMENTERA ARTIKELN (endast redaktionen kan läsa ditt inlägg)

Namn (frivilligt):

E-post (om svar önskas):

Här kan du lämna synpunkter på artikeln till redaktionen:

Skicka

Omid Delafrouz

PORTRAITS OF A GENERATION

By Ana Ibarra

Omid Delafrouz's first memories are from when he was two years old and his parents fled with him from Iran to Sweden. Being so young, he blended in well but always noticed a difference: while the other kids and their parents took things lightly, for Delafrouz and his family everything was a matter of life and death and, as he explains, 'I have always carried a sense of the tremendous importance and mysterious nature of everything.' This sense of awe is translated into his work through intricate layers of composition and colour.

— *Is your Iranian background a source of inspiration?* It is something I carry with me even though I have never been back. Almost all I know of my heritage comes from what I have heard from my parents through stories and pictures. This sense of not really knowing where I come from became a fitting image of our species' condition in the world. Where did we come from? It is an utter mystery! In this regard, in being inaccessible, I would be inclined to say that it inspires me. This feeling of not knowing is central to all great art. As the painter Francis Bacon once supposedly said: 'The artist's job is always to deepen the mystery.'

— *Were you creative as a child?* When I was in kindergarten I was fascinated by the forms and colours in my surroundings, and strangely, perhaps, for this age, in how these forms were best translated or culturally stylized into images in magazines, comics and paintings. Without knowing why I sometimes got a headache when I saw a poorly drawn illustration in a magazine or on the cover of a cereal box. This was, of course, all instinctive. I wondered which was the best way to stylize a boat seen from up front, for instance, or a cat, or hair? I drew incessantly, trying to understand how forms worked. I drew certain characters such as Garfield or Super Mario so much that I could come to kindergarten and draw them by heart for the other kids.

— *Do you come from an artistic background?* My mother is an artist. Growing up, almost every summer we would go to Paris and visit great museums. For me, visiting such places was a mysterious event and has made me feel a life-long sense of awe and obligation towards

this tradition of image making. It is not so much the beauty or technical mastery of the works that has moved me, but that these people who once lived made these artefacts and now I can take part in what they saw during their lifetime. This funereal, uncanny communion has made me confident in disregarding Marcel Duchamp's critique of the overestimation of the masters of the past. I think it is not a question of mastery, but one of people who, through the means of their art, left us traces of an inner life. In this sense, art is the true epitaph of these people, not just some billboard for displaying technical skills.

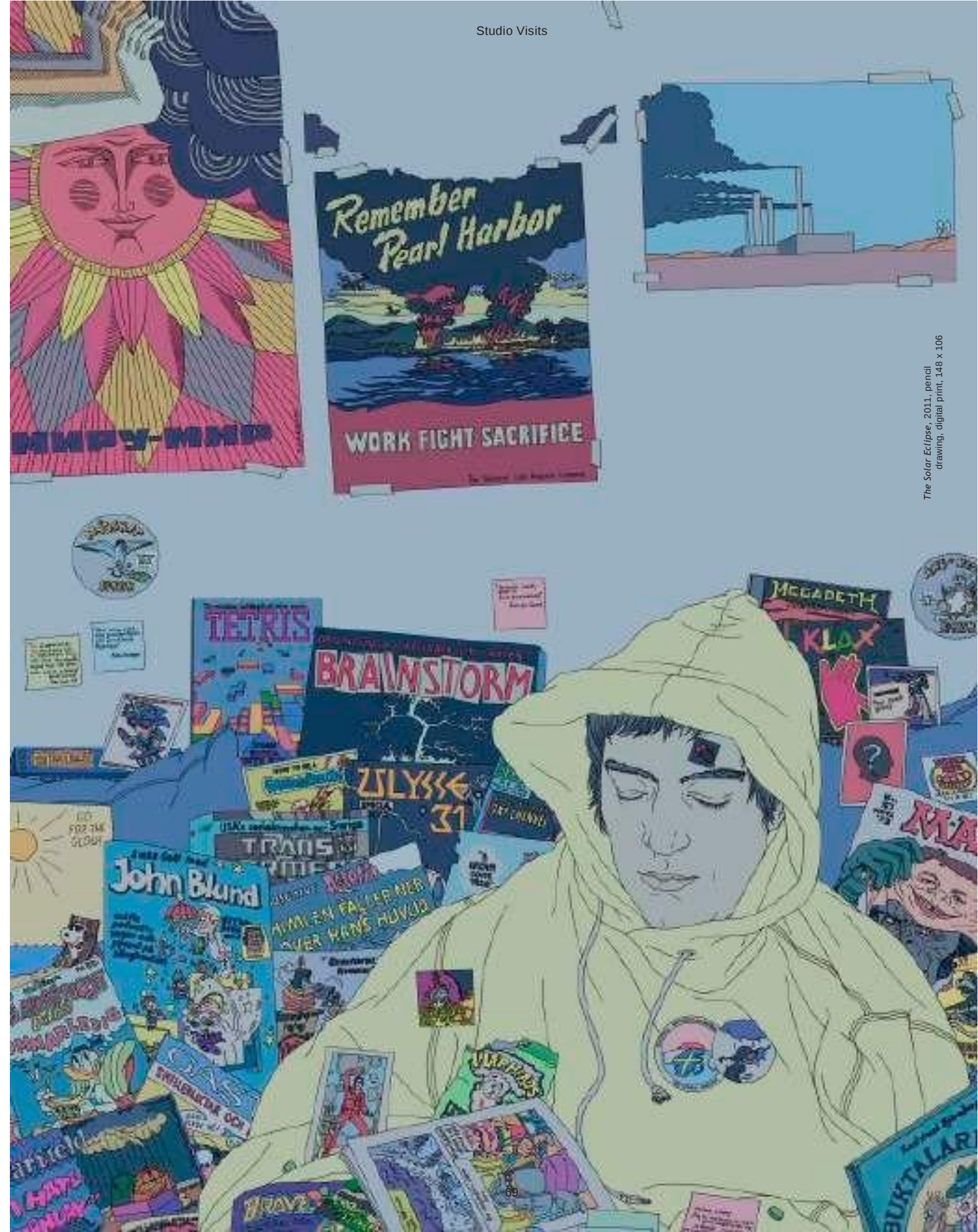
— *How do you decide on your subjects?* Every new cultural period seems to demand a new form of expression in order to disclose to us its deep sense of mystery and meaning. More concretely, when choosing what to draw, I look for certain places and gestures that, in combination with the form I work with, take on greater significance. This significance may hold within itself the promise of one day disclosing some of the defining features of my generation's innermost workings.

— *Do you work with narratives?* Very simply put – and the emphasis is on the word 'simply' here – I could say that my work deals with the narratives of the dominant images that we have grown up with, and explores how these narratives echo throughout the lives of this generation. For specific reasons, it is all drawn and coloured with the same techniques that were originally used to make those very images.

— *Can you explain your method of working?* Right now I have a collection of a 110,000 of what I understand to be the dominant images my generation have been exposed to during the last few decades of popular culture in Europe. I have sorted this material into diGerent categories, which are then the starting points that tell me I am dealing with one of the core ideas in culture and that a certain image must be produced. Then I find a fitting setting, that is a place or room, and invite friends to a photo session where I usually take approximately one to three thousand detail photos. These photos, together with the images that were their starting point, are the material I then use to make a pencil drawing on paper. When it's finished I trace the lines of the drawing with a black fine-liner on a light board on a new sheet of paper. This black-and-white traced ink drawing is scanned into the computer. I then colour the black-and-white drawing in Photoshop. Finally I print the completed work at the same size as the original pencil drawing and I frame the print and pencil drawings separately in two diGerent frames, exhibiting them next to each other and selling them together as one piece.

— *What are your preferred themes?* I generally try not to make artistic choices so much out of preference as out of cultural necessity. Hölderlin wrote that 'a sacred language is missing.' The overarching theme in this early stage of my work is perhaps the diGiculty of reverting with dignity to sincere, unhindered speech in the aftermath of lost coherence and a culture that lacks an overarching theme.

— *Is your work a reflection on your life and the everyday?* My generation has had this monstrous trauma to deal with: the history of the still image. I have become accustomed to calling this history 'the history of the surface', and I am confident that it must be dealt with in still images that consist of flat surfaces without any reference to the tactile history of the thickness of paint on canvas (which is a far-reaching sub-branch in the history of painting, but has nothing to do with the image). I know of no work of art from previous centuries that has really attempted this. Perhaps this is because they didn't have huge printers and weren't raised with things like the Garbage Pail Kids, or May- or McCheese.

The Solar Eclipse, 2011, pencil drawing, digital print, 148 x 106

The Secret, 2011, exhibition view, 2011, pencil drawing, digital print, 157 x 218cm

Andréhn-Schiptjenko

Linnégatan 31, 114 47 Stockholm, Sweden

T: +46 8 612 00 75 / +33 1 81 69 45 67

info@andrehn-schiptjenko.com

andrehn-schiptjenko.com

OMID DELAFROUZ

Born 1982 in Tehran, Iran.

Lives and works in Stockholm, Sweden.

Education

2005-07 Valand School of Fine Art, Gothenburg, Sweden.

2002-05 Malmö Art Academy, Malmö, Sweden.

Solo Exhibitions

2022 *Bouquet for a Day*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2017 *Omid Delafrouz*, Alingsås konsthall, Alingsås, Sweden.

2016 *Den förlorade bilden/The Lost Image*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2014 *Väsen från barnkammaren*, Eskilstuna Konstmuseum, Eskilstuna, Sweden.

Gerleborgsskolan, Hamburgssund, Sweden.

2011 *THE END*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2007 *På hemvägen, En kritik av Daniel Burens måleriuppfattning/En kritik av Takashi Murakamis måleriuppfattning*, Galleri Rotor, Gothenburg, Sweden.

2002 *Ååh Samuel...*, Galleri WinWin, Gothenburg, Sweden.

Group Exhibitions

2015 *Vintersalong*, Strandverket, Marstrand, Sweden.

Samlarens blick - konst ur samtida samlingar, Konsthallen - Bohusläns museum, Uddevalla, Sweden.

2013 *Love Explosion*, Göteborgs Konsthall, Gothenburg, Sweden.

2011 *Ny Scen/New scene*, Konsthallen - Bohusläns museum, Uddevalla, Sweden.

2008 *Nada Art Fair*, Miami, Gallery Fruit and Flower Deli, Miami, USA.

2007 *På hemvägen, En kritik av Takashi Murakamis måleriuppfattning*, Brändström & Stene, Stockholm, Sweden.

På hemvägen, En kritik av Daniel Burens måleriuppfattning/En kritik av Takashi Murakamis måleriuppfattning, Göteborg Konsthall, Gothenburg, Sweden.

2006 *Strategies of revealing*, Röda Sten, Gothenburg, Sweden.

2002 *Min bild av mig själv*, Trollhättans Konsthall, Trollhättan, Sweden.

2001 *Staden, Serieteket*, Kulturhuset, Stockholm, Sweden.

2000 *Mittenälvsborgs Konstsalong*, Nohaga Slott, Alingsås, Sweden.

1999 *Pojkliv*, Frölunda Kulturhus, Frölunda, Sweden.

Andréhn-Schiptjenko

Linnégatan 31, 114 47 Stockholm, Sweden
T: +46 8 612 00 75 / +33 1 81 69 45 67
info@andrehn-schiptjenko.com
andrehn-schiptjenko.com

Grants

- 2020** The Royal Academy of Fine Arts Young Artist Stipend (Vera och Göran Agnekils Stipendium för yngre konstnärer).
2014 The Swedish Arts Grants Committee, two-year grant.
2011 The Swedish Arts Grants Committee, one-year grant.
2009 Robin Mannheimer-stipendiet.
2007 Eric Ericson-stipendiet.
2007 Carl Larsson-stipendiet.
2001 Alingsås Kulturstipendium.
2001 Robert Jonsviks stipendium, Konstepidemin.
2000 Sundbergska stipendiet.

Special Projects

- 2014** Inauguration poster, *Men där det räddande växer* for Stadsbiblioteket, Gothenburg, Sweden.